

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 406/2009/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) galvenais mērķis, kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽³⁾, ir stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā.

(2) Kopienas viedoklis, kuru jo īpaši nupat izteica 2007. gada marta Eiropadome, paredz, ka šā mērķa sasniegšanai

zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugumam nejadzētu pārsniegt 2 °C virs pirmsrūpniecības laikmeta līmeņa, kas nozīmē, ka līdz 2050. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu globālās emisijas ir jāsamazina līdz vismaz 50 % zem 1990. gada līmeņa. Šajā lēmumā minētās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu Kopienas emisijas būtu jāturpina samazināt arī pēc 2020. gada kā daļa no Kopienas pasākumiem vispārējā emisiju samazināšanas mērķa sasniegšanai. Attīstītajām valstīm, tostarp ES dalībvalstīm, būtu jāturpina uzņemties vadība, apņemoties kolektīvi līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 1990. gadu. Tām šādi būtu jārikojas, lai līdz 2050. gadam kolektīvi samazinātu savas emisijas par 60 līdz 80 %, salīdzinot ar 1990. gadu. Visām ekonomikas nozarēm, tostarp jūras pārvadājumu un aviācijas nozarēm, būtu jāsniedz savs ieguldījums šo emisiju samazināšanas mērķu sasniegšanā. Aviācijas nozares ieguldījumu emisiju samazināšanā rada nozares iekļaušana Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā (turpmāk "Kopienas sistēma"). Gadījumā, ja dalībvalstis līdz 2011. gada 31. decembrim neapstiprina saistībā ar Starptautiskās Jūrniecības organizāciju noslēgtu starptautisku nolīgumu, kura emisiju samazināšanas mērķos iekļautas starptautiskā jūras transporta emisijas, vai Kopiena neapstiprina līdzīgu nolīgumu saistībā ar UNFCCC, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums par starptautisko jūras pārvadājumu emisiju iekļaušanu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, lai ierosinātais tiesību akts stātos spēkā līdz 2013. gadam. Ņemot vērā iespējamo labvēlīgo ietekmi uz vidi, šādam priekšlikumam būtu jāmazina jebkāda nelabvēlīga ietekme uz Kopienas konkurētspēju.

(3) Turklāt, lai sasniegtu šo mērķi, 2007. gada marta Eiropadome ir apstiprinājusi Kopienas mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 1990. gadu, kā savu ieguldījumu saskaņā ar globālu un visaptverošu vienošanos par laika posmu pēc 2012. gada, ar nosacījumu, ka pārējās attīstītās valstis apņemas panākt salīdzināmus emisiju samazinājumus, un ekonomiski spēcīgākās jaunattīstības valstis apņemas dot atbilstīgu ieguldījumu, ievērojot to pienākumus un iespējas.

⁽¹⁾ OV C 27, 3.2.2009., 71. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

- (4) 2007. gada marta Eiropadome ir arī uzsvērusi, ka ES ir apņēmusies pārvērst Eiropu par tautsaimniecību ar augstu energoefektivitātes un siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju zemu līmeni, un ir nolēmusi, ka līdz brīdim, kad tiek noslēgta globāla un visaptveroša vienošanās par laikposmu pēc 2012. gada, nemainot savu nostāju starptautiskās sarunās, ES stingri un patstāvīgi apņemas līdz 2020. gadam panākt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanu vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gadu.
- (5) Energoefektivitātes uzlabošana ir ļoti būtiska, lai dalībvalstis varētu izpildīt šā lēmuma prasības. Šajā sakarā Komisijai būtu cieši jāuzrauga, kā tiek īstenots mērķis līdz 2020. gadam samazināt enerģijas patēriņu par 20 %, un jāierosina papildu rīcība, ja progress nav pietiekams.
- (6) Direktīva 2003/87/EK⁽¹⁾ nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecībai Kopienā, kas aptver noteiktas ekonomikas nozares. Visām ekonomikas nozarēm būtu jādod ieguldījums emisiju samazināšanā, lai rentabli sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanu par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Dalībvalstīm būtu jāievieš papildu politikas virzieni un pasākumi, lai turpmāk ierobežotu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas no avotiem, uz ko neattiecas Direktīva 2003/87/EK.
- (7) Ikvienas dalībvalsts ieguldījums būtu jānosaka attiecībā pret tās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju līmeni 2005. gadā, kas minēts šajā lēmumā un kas pielāgots, izslēdzot tās 2005. gada iekārtu emisijas, kuras iekļautas Kopienas sistēmā laikposmā no 2006. gada līdz 2012. gadam. Ikgadējie emisiju sadales apjomi laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, būtu jānosaka, pamatojoties uz pārskatītiem un pārbaudītiem datiem.
- (8) Dalībvalstu pasākumiem samazināšanās sasniegšanai jābalstās uz solidaritātes principu dalībvalstu starpā, kā arī uz nepieciešamību panākt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi visā Kopienā, ievērojot dalībvalstu nosacīto IKP uz vienu iedzīvotāju. Dalībvalstis, kam patlaban ir nosacīti zems IKP uz vienu iedzīvotāju un tādējādi pastāv augsta IKP pieauguma iespējas, var palielināt savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar 2005. gadu, taču tām būtu jāierobežo šis siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju pieaugums, lai dotu ieguldījumu Kopienas neatkarīgās samazināšanas saistībās. Dalībvalstīm, kam patlaban ir nosacīti augsts IKP uz vienu iedzīvotāju, būtu jāsamazina savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar 2005. gadu.
- (9) Lai nodrošinātu taisnīgu katras dalībvalsts ieguldījumu Kopienas neatkarīgo samazināšanas saistību izpildē, nevienai valstij nedrīkst izvirzīt prasību samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2020. gadā par vairāk nekā 20 % zem 2005. gada līmeņa un nedrīkst atļaut palielināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2020. gadā par vairāk nekā 20 % virs 2005. gada līmeņa. Siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai jānotiek no 2013. gada līdz 2020. gadam, kuru laikā katrai dalībvalstij būtu jāatļauj iepriekš iztērēt līdz 5 % no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma. Ja dalībvalsts emisiju apjomi ir mazāki par minēto ikgadējo emisiju sadales apjomu, tai būtu jāatļauj radušos emisiju samazinājuma atlikumu pārnest uz nākamo gadu.
- (10) Lai izlīdzinātu emisiju samazināšanas izmaksu atšķirības dažādās dalībvalstīs un palielinātu ģeogrāfisko elastību, tādējādi vienlaikus pastiprinot Kopienas kopējo saistību vispārējo izmaksu lietderību, dalībvalstīm būtu jāļauj pārskaitīt daļu no sava emisiju ikgadējā apjoma citai dalībvalstij. Šādas pārskaitīšanas pārredzamība būtu jānodrošina, par to paziņojot Komisijai un katru pārskaitījumu reģistrējot abu iesaistīto valstu reģistros. Šādu nodošanu varētu veikt abpusēji efektīvi, tostarp veicot izsoli, izmantojot tirgus starpniekus, kas darbojas uz aģentūras bāzes, vai noslēdzot divpusējus nolīgumus.
- (11) Savienībā būtu jāveic ievērojami siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazinājumi. Būtu jāierobežo kredītu izmantošana no projektu pasākumiem, lai tā papildinātu valsts rīcību. Savienība joprojām ir uzticīga saistībām par Tīras attīstības mehānismu (TAM) nepārtrauktu uzlabošanu un centīsies panākt uzlabojumus, izmantojot attiecīgus starptautiskos procesus. Ir svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu kredītus no projektu pasākumiem, kas sniedz konkrētus, pārbaudāmus, papildu un pastāvīgus emisiju samazinājumus, skaidru ilgtspējīgas attīstības ieguldījumu un kam nav ievērojamas nelabvēlīgas ietekmes uz vidi vai sociālo jomu. Dalībvalstīm arī būtu jāziņo par šādu kredītu izmantošanā piemērotajiem kvalitatīvajiem kritērijiem.
- (12) Lai nodrošinātu dalībvalstīm elastīgumu savu saistību izpildē, kā arī veicinātu ilgtspējīgu attīstību trešās valstīs, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kā arī lai nodrošinātu investoru pārliecību, Kopienai būtu jāturpina atzīt kredītus no siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem trešās valstīs, pirms tiks panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām (turpmāk "starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām"). Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to politika šo kredītu iegādei pastiprina projektu vienlīdzīgu ģeogrāfisko izplatību, jo īpaši palielinot sertificētu emisiju samazināšanas (SES) vienību daudzumu, kas iegādāts no vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstīm (MSJV), un veicina to, ka tiek panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

- (13) Tādējādi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītus, kas izdoti par samazinājumiem, kas panākti laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un radušies to projektu veidu rezultātā, kurus šajā laikposmā varēja izmantot Kopienas sistēmā. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai izmantot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītus par samazinājumiem, kas tika panākti pēc šā laikposma un kas radušies to projektu rezultātā, kas tika reģistrēti laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un kas radušies to projektu veidu rezultātā, kurus šajā laikposmā varēja izmantot Kopienas sistēmā.
- (14) VAV ir īstenoti ļoti nedaudzi TAM projekti. Ievērojot to, ka Kopiena atbalsta TAM projektu vienlīdzīgu sadalījumu atbilstoši Komisijas 2007. gada 18. septembra paziņojumam "Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas", ir lietderīgi radīt pārliecību par kredītu pieņemšanu arī no projektiem, kas VAV tika uzsākti pēc 2008.–2012. gada, no projektu veidiem, kurus laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam varēja izmantot Kopienas sistēmā. Kredītu pieņemšanai būtu jāturpinās līdz pat 2020. gadam vai līdz attiecīga nolīguma noslēgšanai ar Kopienu, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.
- (15) Lai dalībvalstīm nodrošinātu turpmāku elastīgumu un veicinātu ilgtspējīgu attīstību jaunattīstības valstīs, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot papildkredītus no projektiem, pamatojoties uz nolīgumiem, kas noslēgti starp Kopienu un trešām valstīm. Kopīgi īstenojamās (KĪ) projektus nevar turpināt pēc 2012. gada bez starptautiskas vienošanās par klimata pārmaiņām, kas nosaka attīstītajām valstīm noteikto daudzumu. Tomēr siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredīti, kas radušies šādu projektu rezultātā, arī turpmāk būtu jāatzīst, pamatojoties uz nolīgumiem ar trešām valstīm.
- (16) Lai nodrošinātu TAM kredītu tirgus pastāvēšanu pēc 2012. gada, ir svarīgi, lai dalībvalstis varētu joprojām turpināt šos kredītus izmantot. Lai šāds tirgus būtu, kā arī lai nodrošinātu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju turpmāku samazināšanu ES un tādējādi veicinātu Kopienas atjaunojamās enerģijas, energoefektivitātes, energētiskās drošības, inovāciju un konkurētspējas mērķu sasniegšanu, ir ierosināts atļaut dalībvalstīm – līdz tiks panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām – ik gadus izmantot kredītus no trešās valstīs vai citās dalībvalstīs īstenotiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem līdz 3 % no katras dalībvalsts emisiju apjoma 2005. gadā no avotiem, uz kuriem neattiecas Direktīva 2003/87/EK. Dalībvalstīm būtu jāatļauj pārskaitīt šā apjoma neizmanto to daļu citai dalībvalstij. Tām dalībvalstīm, kurām saskaņā ar šo lēmumu ir negatīvs ierobežojums vai pozitīvs ierobežojums, kas nepārsniedz 5 %, vajadzētu atļaut bez jau iepriekš minētajiem kredītiem katru gadu izmantot vēl arī papildu kredītus, kuru apjoms būtu 1 % no šo valstu pārbaudīto emisiju apjoma 2005. gadā, un kuri iegūti no projektiem VAV un MSJV, ja šis dalībvalstis atbilst vienam no četriem šajā lēmumā paredzētajiem kritērijiem.
- (17) Šis lēmums nedrīkstētu skart stingrākus attiecīgo valstu mērķus. Ja dalībvalstis šajā lēmumā minētās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas ierobežo vairāk nekā to prasā tajā minētās saistības, lai sasniegtu stingrāku mērķi, tad šā lēmuma paredzētie ierobežojumi siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītu izmantošanai nedrīkstētu attiekties uz papildu emisiju samazinājumiem valsts mērķa sasniegšanai.
- (18) Lai palielinātu valstu mērķu īstenošanas rentabilitāti, jo īpaši dalībvalstīs ar vārienīgiem mērķiem, dalībvalstis var izmantot kredītus no Kopienas līmeņa projektiem, kā noteikts Direktīvas 2003/87/EK 24.a pantā.
- (19) Pēc tam, kad būs panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, dalībvalstīm būtu jāpieņem emisiju samazināšanas kredīti vienīgi no valstīm, kas ratificējušas minēto vienošanos, un saskaņā ar kopīgu pieeju.
- (20) Tas, ka dažos šā lēmuma noteikumos izdarīta atsauce uz Kopienas apstiprinājumu, kas attiecas uz starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, neskar to, ka minēto vienošanos var noslēgt arī dalībvalstis.
- (21) Pēc tam, kad panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām laikposmam pēc 2012. gada, saskaņā ar minēto vienošanos Kopienai un dalībvalstīm būtu jāpiedalās finansālās palīdzības sniegšanā, lai atbalstītu tādu izmērāmu, pārskatāmu, pārbaudāmu un attiecīgajai valstij piemērotu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas rīcību šo vienošanos ratificējušās jaunattīstības valstīs, kura atbilst mērķim panākt, lai zemeslodes virsmas ikgadējais vidējās temperatūras pieaugums nebūtu lielāks par 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni.
- (22) Pēc tam, kad apstiprināta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām laikposmam pēc 2012. gada, un saskaņā ar šo vienošanos Kopienai un dalībvalstīm būtu jāpiedalās finansālās palīdzības sniegšanā vienošanos ratificējušām jaunattīstības valstīm, jo īpaši kopienām un valstīm, ko visvairāk apdraud klimata pārmaiņas, lai atbalstītu to pielāgošanās un riska mazināšanas stratēģijas.

- (23) Ja Kopiena līdz 2010. gada 31. decembrim neapstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums par to, lai Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, ņemot vērā saskaņotos noteikumus un pamatojoties uz saistībā ar UNFCCC veikto darbu, nodrošinot zemes lietojuma, zemes lietojuma maiņas un mežsaimniecības ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti, ar mērķi, ka ierosinātais tiesību akts stājas spēkā no 2013. gada. Komisijai būtu jāizvērtē, vai nav attiecīgi jāpielāgo katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.
- (24) Progress, kas sasniegts saistību izpildē saskaņā ar šo lēmumu, būtu jāizvērtē ik gadu, balstoties uz ziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumu Nr. 280/2004/EK par mehānismu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju monitoringam un Kioto protokola ieviešanai ⁽¹⁾. Reizi divos gados būtu jāsaprotama plānotā progresa novērtējums, bet 2016. gadā būtu jāveic pilnīgs šā lēmuma īstenošanas novērtējums.
- (25) Jebkurām izmaiņām Direktīvas 2003/87/EK piemērošanas jomā vajadzētu būt saskaņotām ar atbilstīgu izmaiņu maksimālajā to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju daudzumā, uz kurām attiecas šis lēmums.
- (26) Pēc tam, kad Kopiena būs apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, dalībvalstīm noteiktie emisiju ierobežojumi ir jāpārskata, lai izpildītu šīs vienošanās noteiktās Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistības, ievērojot solidaritātes principu dalībvalstu starpā, kā arī nepieciešamību panākt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi visā Kopienā. Kredītu apjoms no siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem trešās valstīs, ko ikviena dalībvalsts var izmantot, būtu jāpalielina līdz pat pusei no samazināšanas papildpasākumiem atbilstīgi šim lēmumam.
- (27) Reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, un centrālais administrators, kas nozīmēti saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, būtu jāizmanto, lai nodrošinātu visu darījumu precīzu apstrādi un uzskaiti šā lēmuma īstenošanai.
- (28) Tā kā Kopienas samazinājuma saistības uzliek pienākumus ne tikai dalībvalstu centrālajām valdībām, bet arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām un citiem vietējiem reģionālajiem atbalsta forumiem un organizācijām, dalībvalstis nodrošina centrālo un vietējo iestāžu sadarbību dažādos līmeņos.
- (29) Papildus atsevišķām dalībvalstīm, centrālajām valdībām un vietējām un reģionālajām organizācijām un iestādēm Kopienas samazinājuma saistību īstenošanā būtu jāiesaista tirgus dalībnieki – arī mājsaimniecības un individuālie patērētāji – neatkarīgi no viņu radītā siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoma.
- (30) Dalībvalstīm būtu jānodrošina finansējums jaunu inovatīvu tehnoloģiju izmantošanai, lai rūpniecības nozares operatori varētu izveidot jaunas darbavietas, tādējādi uzlabojot konkurētspēju un veicinot Lisabonas stratēģijā izvirzīto mērķu sasniegšanu.
- (31) Tā kā elektroenerģijas ražošanas palielināšana no atjaunojamiem enerģijas avotiem ir ārkārtīgi svarīgs veids, kā samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, dalībvalstīm būtu jācenšas to veikt saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu ⁽²⁾.
- (32) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.
- (33) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam noteikt ikgadējos emisiju sadales apjomus, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, paredzēt noteikumus, kas atvieglotu dalībvalstu emisiju apjoma daļas pārskaitīšanu citām dalībvalstīm un palielinātu šīs pārskaitīšanas pārredzamību, kā arī pieņemt pasākumus, lai īstenotu noteikumus attiecībā uz reģistriem un centrālo administratoru. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (34) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

⁽¹⁾ OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Šajā lēmumā nosaka dalībvalstu minimālo ieguldījumu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistību izpildē laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām no avotiem, kas iekļauti šajā lēmumā, un noteikumus attiecībā uz šā ieguldījuma veikšanu un tā novērtējumu.

Tāpat ar šo lēmumu paredz noteikumus stingrāku Kopienas samazināšanas saistību – kas pārsniedz 20 % – izvērtēšanai un izpildei, kurus piemēros pēc tam, kad Kopiena apstiprinās starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, saistībā ar kuru emisiju samazināšanas saistības pārsniedz 3. pantā minētās prasības, kā to atspoguļo Eiropadomes 2007. gada marta sanāksmē pieņemtās 30 % samazinājuma saistības.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1. "siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas" ir oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄), vienvērtīgā slāpekļa oksīda (N₂O), fluorogļūdeņražu (HFCs), perfluorogļūdeņražu (PFCs) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisijas, kas izteiktas oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, no I pielikumā uzskaitītajām kategorijām, kā noteikts saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, neietverot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87/EK;
2. "ikgadējais emisiju sadales apjoms" ir ikgadējais maksimāli pieļaujama siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam, kā minēts 3. panta 2. punktā.

3. pants

Emisiju līmeņi laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam

1. Ikviens dalībvalsts līdz 2020. gadam ierobežo siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas vismaz par apjomu procentuālā izteiksmē, kas ikvienai dalībvalstij noteikts šā lēmuma II pielikumā attiecībā uz attiecīgās valsts emisijām 2005. gadā.
2. Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts, kuras ierobežojums saskaņā ar II pielikumu ir negatīvs, nodrošina – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – ka šis dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2013. gadā nepārsniedz tās vidējās ikgadējās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2008., 2009. un 2010. gadā, par kurām ziņots un kuras pārbaudītas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un Lēmumu Nr. 280/2004/EK.

Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts, kuras ierobežojums saskaņā ar II pielikumu ir pozitīvs, nodrošina – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – ka šis dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2013. gadā nepārsniedz lineāro trajektoriju, kas sākas 2009. gadā ar tās vidējām ikgadējām siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām 2008., 2009. un 2010. gadā, par kurām ziņots un kuras pārbaudītas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un Lēmumu Nr. 280/2004/EK, un beidzas 2020. gadā ar šai dalībvalstij paredzēto ierobežojumu, kas noteikts II pielikumā.

Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts ik gadu lineāri ierobežo savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – lai nodrošinātu, ka tās emisijas nepārsniedz 2020. gada ierobežojumu, kas tai noteikts II pielikumā.

Sešus mēnešus pēc tam, kad ir kļuvuši pieejami attiecīgi pārskatīti un pārbaudīti emisiju dati, pieņem pasākumus, lai noteiktu ikgadējos emisiju sadales apjomus laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Laikposmā no 2013. gada līdz 2019. gadam katrs dalībvalsts drīkst iepriekš iztērēt līdz 5 % no nākamā gada emisiju sadales apjoma. Ja kādas dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms ir mazāks par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu, ņemot vērā elastīguma iespējas saskaņā ar šo punktu un 4. un 5. punktu, ikgadējā emisiju sadales apjoma un attiecīgā gada emisiju apjoma starpību tā drīkst pārnest uz nākamajiem gadiem līdz 2020. gadam.

Dalībvalsts var pieprasīt 2013. un 2014. gadā ļaut iepriekš iztērēt vairāk par 5 % no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja ir bijuši ārkārtīgi meteoroloģiski apstākļi, kuru dēļ šajos gados būtiski pieaugušas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar gadiem, kuros meteoroloģiskie apstākļi bijuši normāli. Šādā nolūkā attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā pamato minēto pieprasījumu. Komisija trīs mēnešos pieņem lēmumu, vai piešķirt atļauju lielāka apjoma iepriekšējai iztērēšanai.

4. Dalībvalsts var pārskaitīt līdz pat 5 % no attiecīgā gada emisiju sadales apjoma citai dalībvalstij. Saņēmēja dalībvalsts var izmantot šo apjomu, lai pildītu šā panta saistības attiecīgajā gadā vai citos turpmākajos gados līdz 2020. gadam. Dalībvalsts nedrīkst nodot nekādu daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja nodrošināšanas laikā šī dalībvalsts nav ievērojusi šā lēmuma prasības.

5. Dalībvalsts drīkst pārskaitīt daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, kas attiecīgajā gadā pārsniedz siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju apjomu, citām dalībvalstīm, ņemot vērā elastīguma iespējas saskaņā ar 3. un 4. pantu. Saņēmēja dalībvalsts var izmantot šo apjomu, lai pildītu šā panta saistības tajā pašā gadā vai citos turpmākajos gados līdz 2020. gadam. Dalībvalsts nedrīkst pārskaitīt nekādu daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja pārskaitīšanas laikā tā nav ievērojusi šā lēmuma prasības.

6. Lai atvieglotu 4. un 5. punktā minēto pārskaitīšanu un palielinātu to pārredzamību, pieņem pasākumus šādas pārskaitīšanas īstenošanas kārtības noteikšanai.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. pants

Energoefektivitāte

1. Komisija līdz 2012. gadam izvērtē un ziņo par to, cik veiksmīgi Kopiena un tās dalībvalstis īsteno mērķi līdz 2020. gadam par 20 % samazināt enerģijas patēriņu salīdzinājumā ar 2020. gada prognozēm, kas minētas Energoefektivitātes rīcības plānā, kurš izklāstīts Komisijas 2006. gada 19. oktobra Paziņojumā.

2. Vajadzības gadījumā, jo īpaši lai palīdzētu dalībvalstīm Kopienas siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas saistību pildīšanā, Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim ierosina pastiprinātus vai jaunus energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus.

5. pants

Kredītu izmantošana no projekta pasākumiem

1. Dalībvalstis var izmantot šādus siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas kredītus savu saistību izpildei saskaņā ar 3. pantu:

- sertificēta emisiju samazināšana (SES) un emisiju samazināšanas vienības (ESV), kā izklāstīts Direktīvā 2003/87/EK, kuras attiecībā uz emisiju samazinājumu izdota līdz 2012. gada 31. decembrim un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopienas sistēmā;
- SES un ESV, kuras no 2013. gada 1. janvāra izdota attiecībā uz emisiju samazinājumiem saistībā ar projektiem, kas reģistrēti pirms 2013. gada, un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopienas sistēmā;
- SES, kuras izdota attiecībā uz emisiju samazinājumiem, kas sasniegti VAV īstenotos projektos, un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopienas sistēmā – līdz laikam, kad šīs valstis ir ratificējušas attiecīgu nolīgumu ar Kopieni, vai līdz 2020. gadam, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk;

- pagaidu SES (pSES) vai ilgtermiņa SES (iSES) no apmežošanas un mežu atjaunošanas projektiem, ar noteikumu, ka – ja laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam dalībvalsts ir izmantojusi pSES un iSES saistību izpildei saskaņā ar Padomes Lēmumā 2002/358/EK⁽¹⁾ paredzētajām saistībām – tā līdz pSES un iSES derīguma termiņa beigām apņemas nepārtraukti aizvietot šos kredītus ar pSES, iSES vai citām saskaņā ar Kioto protokolu derīgām vienībām, un tā arī līdz pSES vai iSES derīguma termiņa beigām apņemas nepārtraukti aizvietot saskaņā ar šo lēmumu izmantotās pSES vai iSES ar pSES, iSES vai citām vienībām, kuras var izmantot šo saistību izpildei. Ja aizvietošana notiek, izmantojot pSES vai iSES, arī šīs pSES vai iSES dalībvalstij ir pastāvīgi jāaizvieto pēc to derīguma termiņa beigām, līdz tās aizvieto ar vienībām, kurām ir neierobežots derīguma termiņš.

Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to politika šo kredītu iegādei pastiprina projektu vienlīdzīgu ģeogrāfisko izplatību un starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām izpildi.

2. Līdztekus 1. punktam, kā arī gadījumā, ja sarunas saistībā ar starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām nav pabeigtas līdz 2009. gada 31. decembrim, dalībvalstis var savu saistību izpildes labad saskaņā ar 3. pantu izmantot papildu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas kredītus, kas radušies projektu vai citu emisiju samazināšanas pasākumu rezultātā saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11.a panta 5. punktā minētajiem nolīgumiem.

3. Ja ir noslēgta 1. pantā minētā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām, dalībvalstis var no 2013. gada 1. janvāra izmantot projektu kredītus vienīgi no tām trešām valstīm, kas ir ratificējušas minēto vienošanos.

4. Kredīti, kurus ikviena dalībvalsts gadā izmanto saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, nepārsniedz daudzumu, kas vienāds ar 3 % no attiecīgās dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijām 2005. gadā, kam pievienots jebkurš daudzums, kas pārskaitīts saskaņā ar 6. punktu.

5. Tām dalībvalstīm, kurām saskaņā ar II pielikumu ir negatīvs ierobežojums vai pozitīvs ierobežojums, kas nepārsniedz 5 %, un kuras uzskaitītas III pielikumā, ir atļauts izmantot gan kredītus saskaņā ar 4. punktu, gan arī vēl papildu kredītus, kuru apjoms būtu 1 % no šo valstu pārbaudīto emisiju apjoma 2005. gadā, un kuri iegūti no projektiem VAV un MSJV, ja šīs dalībvalstis atbilst vienam no turpmāk minētajiem četriem kritērijiem:

- Komisijas veiktais ietekmes novērtējums, kas pievienots Īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, apliecina, ka visas paketes tiešās izmaksas pārsniedz 0,70 % no IKP;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2002/358/EK (2002. gada 25. aprīlis) par ANO vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

- b) starpība starp attiecīgajai dalībvalstij noteikto mērķi un no a) apakšpunktā minētā Komisijas veiktā ietekmes novērtējuma izrietošo rentablāko risinājumu ir vismaz 0,1 % no IKP;
- c) transports rada vairāk nekā 50 % konkrētās dalībvalsts kopējā emisiju apjoma, uz kuru attiecas šis lēmums; vai
- d) attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 2009/28/EK izvirzīusi mērķi laikposmā līdz 2020. gadam nodrošināt, ka atjaunojamās enerģijas daļa būs lielāka par 30 %.
6. Katru gadu ikviena dalībvalsts var pārskaitīt citai dalībvalstij gada daudzuma, kas ir 3 %, kā noteikts 4. punktā, neizmantoto daļu. Ja dalībvalsts gadā izmanto mazāk par 4. punktā paredzēto kredītu daudzumu, šī dalībvalsts var pārnest neizmantoto kredītu daļu uz nākamajiem gadiem.
7. Turklāt dalībvalstis var bez jebkādiem kvantitatīviem ierobežojumiem izmantot kredītus no Kopienas līmeņa projektiem, kas piešķirti saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24.a pantu, lai īstenotu savas emisiju samazināšanas saistības.

6. pants

Ziņojumi, panāktā progresa novērtējums, grozījumi un pārskatīšana

1. Dalībvalstis savos ziņojumos, kas tiek iesniegti saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. pantu, iekļauj šādus punktus:
- a) ikgadējās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, kas radušās 3. panta īstenošanas rezultātā;
- b) kredītu izmantošana, ģeogrāfiskā izplatība un veidi, kā arī saskaņā ar 5. pantu izmantotajiem kredītiem piemērotie kvalitātes kritēriji;
- c) plānotais progress šajā lēmumā minēto saistību izpildē, tostarp informācija par valstu politikas virzieniem un pasākumiem, kā arī valstu prognozēm;
- d) informācija par plānotajiem papildu valsts politikas virzieniem un pasākumiem, kas paredzēti siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai lielākā mērā, nekā to paredz šā lēmuma saistības, lai īstenotu 8. pantā minēto starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.
2. Ja dalībvalsts izmanto kredītus no tāda veida projektiem, kurus operatori nevar izmantot Kopienas sistēmā, šai dalībvalstij ir detalizēti jāpamato šo kredītu izmantošana.
3. Komisija savā ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 5. panta 1. un 2. punktu, dod novērtējumu, vai dalībvalstu panāktais progress ir pietiekams šajā lēmumā tām noteikto saistību izpildē.

Šajā novērtējumā ņem vērā progresu, kas panākts Kopienas politikas un pasākumu jomā, kā arī informāciju no dalībvalstīm saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. pantu un 5. pantu.

Reizi divos gados, sākot ar ziņošanu par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām par 2013. gadu, novērtējumā iekļauj arī Kopienas plānoto progresu samazināšanas saistību izpildē un dalībvalstu plānoto progresu šajā lēmumā noteikto pienākumu izpildē.

4. Šā panta 3. punktā minētajā ziņojumā Komisija novērtē vispārējo šā lēmuma izpildi, tostarp TAM kredītu izmantošanu un kvalitāti, un to, vai Kopienas līmenī ir vajadzīgi turpmāki kopēji un koordinēti politikas virzieni un pasākumi šajā lēmumā iekļautajās jomās, lai palīdzētu dalībvalstīm pildīt šajā lēmumā minētās saistības, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus.

5. Šā lēmuma īstenošanas nolūkā Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz priekšlikumus grozīt Lēmumu Nr. 280/2004/EK un pieņemt grozījumus Komisijas Lēmumā 2005/166/EK ⁽¹⁾, ar mērķi grozītos tiesību aktus piemērot no 2013. gada 1. janvāra, lai jo īpaši nodrošinātu:

- a) siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju ātrāku, efektīvāku, pārredzamāku un rentablāku monitoringu, paziņošanu un pārbaudi;
- b) valsts prognožu izstrādi attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām pēc 2020. gada.

7. pants

Korekcijas pasākumi

1. Ja dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms pārsniedz atbilstīgi 3. panta 2. punktam noteikto ikgadējo emisiju sadales apjomu, ņemot vērā saskaņā ar 3. un 5. pantu izmantotās elastīguma iespējas, piemēro šādus pasākumus:
- a) no dalībvalsts nākamā gada emisiju sadales apjoma atskaita pārsniegto emisiju apjomu, kas izteikts oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, piemērojot koeficientu 1,08;
- b) izstrādā korekcijas pasākumu plānu saskaņā ar šā panta 2. punktu; un
- c) dalībvalstij uz laiku atņem tiesības pārskaitīt daļu no sava emisiju sadales apjoma un KĪ/TAM tiesībām citai dalībvalstij, līdz dalībvalsts atbilst 3. panta 2. punktam.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2005/166/EK (2005. gada 10. februāris), ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 55, 1.3.2005., 57. lpp.).

2. Dalībvalsts, uz ko attiecas 1. punkts, trīs mēnešos iesniedz Komisijai novērtējumu un korekcijas pasākumu plānu, kurā iekļauj šādus punktus:

- a) pasākumus, kurus dalībvalsts veiks, lai izpildītu 3. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus, dodot priekšroku iekšpolitikas virzieniem un pasākumiem un Kopienas rīcības īstenošanai;
- b) šo pasākumu īstenošanas grafiku, kas ļauj novērtēt ikgadējo īstenošanas progresu.

Komisija var sniegt atzinumu par attiecīgās dalībvalsts korekcijas pasākumu plānu.

Pirms šā atzinuma sniegšanas Komisija korekcijas pasākumu plānu var iesniegt 13. panta 1. punktā minētajai Klimata pārmaiņu komitejai, lai saņemtu komentārus.

8. pants

Korekcijas, kas piemērojamas pēc tam, kad Kopiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām

1. Trīs mēnešos pēc tam, kad Kopiena ir parakstījusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kas paredz, ka līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas ir obligāti jāsamazina par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, kā to atspoguļo 2007. gada marta Eiropadomē apstiprinātās 30 % samazinājuma saistības, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā jo īpaši novērtē šādus punktus:

- a) to pasākumu būtību, par kuriem panākta vienošanās starptautiskās sarunās, kā arī citu attīstīto valstu saistības, kas salīdzināmas ar Kopienas emisiju samazināšanas saistībām, un saistības, ko uzņēmušas ekonomiski attīstītākās jaunattīstības valstis, lai dotu savai atbildībai un attiecīgajām iespējām atbilstīgu ieguldījumu;
- b) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekmi un ar to saistītās vajadzīgās izvēles iespējas Kopienas līmenī, lai līdzsvaroti, pārredzami un vienlīdzīgi pārietu uz 30 % samazinājuma mērķi, ņemot vērā Kioto protokola pirmajā saistību periodā paveikto;
- c) Kopienas ražošanas nozaru konkurētspēju, ņemot vērā ar to saistītos oglekļa emisiju pārvirzes riskus;
- d) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekmi uz citām Kopienas ekonomikas nozarēm;
- e) ietekmi uz Kopienas lauksaimniecības nozari, tostarp oglekļa emisiju pārvirzes riskus;

f) atbilstīgus noteikumus, lai iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti Kopienā;

g) apmežošanu, mežu atjaunošanu, mežu izciršanas un degradācijas novēršanu trešās valstīs, ja šajā sakarā tiek izveidota starptautiski atzīta sistēma;

h) vajadzību izstrādāt Kopienas papildu politikas virzienus un pasākumus, ievērojot Kopienas un dalībvalstu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistības.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei likumdošanas priekšlikumu, lai saskaņā ar 1. punktu grozītu šo lēmumu, paredzot grozīšā tiesību akta stāšanās spēkā tad, kad Kopiena apstiprina starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, un ņemot vērā emisiju samazināšanas saistības, kas paredzētas ar šo vienošanos.

Priekšlikuma pamatā ir pārredzamības, ekonomiskās efektivitātes un rentabilitātes principi, kā arī dalībvalstu saistību taisnīga un solidāra sadale.

3. Priekšlikums ļauj dalībvalstīm vajadzības gadījumā papildus šajā lēmumā paredzētajiem kredītiem izmantot SES, ESV vai citus apstiprinātus kredītus no trešām valstīm, kas ir ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

4. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī pasākumus, lai 3. punktā minētā papildu izmantojamā apjoma neizlietoto daļu dalībvalstis varētu izmantot nākamajos gados vai nodot to citai dalībvalstij.

5. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī jebkādas citus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai saskaņā ar 1. punktu panāktu obligāto samazinājumu pārredzamā, līdzsvarotā un vienlīdzīgā veidā, un jo īpaši iekļauj pasākumus, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu izmantot papildu projektu kredītu veidus vai citus mehānismus, kas izveidoti ar starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

6. Pamatojoties uz noteikumiem, kas ir daļa no starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām, Komisija iesniedz priekšlikumu par to, lai saskaņā ar harmonizētajiem noteikumiem Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, nodrošinot to ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti. Komisija izvērtē, vai ir jākorrigē katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.

7. Priekšlikumā iekļauj atbilstošus pārejas un apturēšanas pasākumus, kuri jāveic, kamēr nav stājušies spēkā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām.

9. pants

Attiecībā uz zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību piemērojamā procedūra, ja netiek apstiprināta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām

Ja Kopiena līdz 2010. gada 31. decembrim neapstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, dalībvalstis var precizēt savus nolūkus attiecībā uz zemes lietojuma, zemes lietojuma maiņas un mežsaimniecības iekļaušanu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, ņemot vērā saistību ar UNFCCC veikto darbu. Komisija, ņemot vērā dalībvalstu precizētos nolūkus, līdz 2011. gada 30. jūnijam izvērtē veidus, kā Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļaut ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, nodrošinot to ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti, un iesniedz attiecīgu priekšlikumu ar mērķi, ka ierosinātais tiesību akts stājas spēkā, sākot ar 2013. gadu. Komisija izvērtē, vai ir attiecīgi jākorģē katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.

10. pants

Izmaiņas Direktīvas 2003/87/EK darbības jomā un tās 24.a panta piemērošanā

Katras dalībvalsts maksimālais emisiju apjoms saskaņā ar šā lēmuma 3. pantu tiek koriģēts atbilstīgi šādam apjomam:

- siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotas, kuras piešķirtas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. pantu, kas izriet no izmaiņām avotu aptvērumā saskaņā ar minēto direktīvu pēc tam, kad saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK Komisija apstiprinājusi emisiju kvotu valstu sadales plānus laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam;
- saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. un 24.a pantu piešķirtās kvotas vai kredīti attiecībā uz emisiju samazināšanu dalībvalstī, uz kuru attiecas šis lēmums;
- to iekārtu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotas, kuras ir izslēgtas no Kopienas sistēmas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu, par to periodu, kurā tās ir bijušas izslēgtas.

Komisija publicē skaitļus, kas iegūti minētā koriģējuma rezultātā.

11. pants

Reģistri un centrālais administrators

1. Kopienas un tās dalībvalstu reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 6. pantu, nodrošina precīzu darījumu uzskaiti saskaņā ar šo lēmumu. Šī informācija ir publiski pieejama.

2. Centrālais administrators, kas iecelts saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. pantu, saskaņā ar šo lēmumu veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu reģistros, izmantojot neatkarīgo darījumu žurnālu, un nepieciešamības gadījumā bloķē darījumus, lai pārlicinātos, ka nav pārkāpumu. Šī informācija ir publiski pieejama.

3. Komisija pieņem 1. un 2. punkta īstenošanai vajadzīgos pasākumus.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

12. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 994/2008

Šā lēmuma īstenošanas nolūkā Komisija pieņem grozījumus Komisijas Regulā (EK) Nr. 994/2008 (2008. gada 8. oktobris) par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK ⁽¹⁾.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 9. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

14. pants

Ziņojums

Komisija sagatavo ziņojumu, kurā novērtē šā lēmuma īstenošanu. Ziņojumā novērtē arī to, kā šā lēmuma īstenošana ir ietekmējusi konkurenci valsts, Kopienas un starptautiskā līmenī. Līdz 2016. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem, jo īpaši par to, vai būtu jādiferencē valstu mērķi pēc 2020. gada.

⁽¹⁾ OV L 271, 11.10.2008., 3. lpp.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
P. NEČAS

I PIELIKUMS

**ŠĀ LĒMUMA 2. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀS KATEGORIJAS, KAS SĪKĀK PASKAIDROTAS LĒMUMA
2005/166/EK I PIELIKUMA 1.–4. KATEGORIJĀ UN 6. KATEGORIJĀ**

Enerģētika

— Kurināmā sadedzināšana

— Kurināmā gaistošās emisijas

Rūpnieciskie procesi

Šķīdinātāju un citu produktu lietošana

Lauksaimniecība

Atkritumu apsaimniekošana

II PIELIKUMS

DALĪBVALSTU SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠU GĀZU EMISIJU IEROBEŽOJUMS SASKAŅĀ
AR 3. PANTU

	Dalībvalstu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju ierobežojumi 2020. gadā, salīdzinot ar 2005. gada siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju līmeņiem
Beļģija	- 15 %
Bulgārija	20 %
Čehijas Republika	9 %
Dānija	- 20 %
Vācija	- 14 %
Igaunija	11 %
Īrija	- 20 %
Grieķija	- 4 %
Spānija	- 10 %
Francija	- 14 %
Itālija	- 13 %
Kipra	- 5 %
Latvija	17 %
Lietuva	15 %
Luksemburga	- 20 %
Ungārija	10 %
Malta	5 %
Nīderlande	- 16 %
Austrija	- 16 %
Polija	14 %
Portugāle	1 %
Rumānija	19 %
Slovēnija	4 %
Slovākija	13 %
Somija	- 16 %
Zviedrija	- 17 %
Apvienotā Karaliste	- 16 %

III PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS, KAS MINĒTAS 5. PANTA 5. PUNKTĀ

Beļģija

Dānija

Īrija

Spānija

Itālija

Kipra

Luksemburga

Austrija

Portugāle

Slovēnija

Somija

Zviedrija
